

Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej

Rozporządzeniem ustanowiono system, zgodnie z którym Komisja może podjąć decyzję o wskazaniu najbardziej odpowiednich i najszerzej akceptowanych specyfikacji technicznych TIK (technologii informacyjno-komunikacyjnych) wydanych przez organizacje, które nie są europejskimi, międzynarodowymi ani krajowymi organizacjami normalizacyjnymi, do których to norm można stosować odniesienia, głównie w celu zapewnienia interoperacyjności w zamówieniach publicznych.

Motyw 30 preambuły rozporządzenia wskazuje, że organy publiczne powinny jak najlepiej korzystać z pełnego zakresu stosownych specyfikacji technicznych przy zamawianiu sprzętu, oprogramowania i usług informatycznych, np. poprzez wybór specyfikacji technicznych, które mogą być wdrożone przez wszystkich zainteresowanych dostawców, tym samym umożliwiając większą konkurencję i obniżając ryzyko polegające na zdominowaniu przez jedną technologię bądź jednego dostawcę. W dyrektywach [klasycznej, sektorowej oraz obronnej] ustalono, że specyfikacje techniczne w zamówieniach publicznych powinny być formułowane przez odniesienie do norm krajowych stanowiących transpozycję norm europejskich, europejskich aprobat technicznych, wspólnych specyfikacji technicznych, norm międzynarodowych, innych systemów referencji technicznych ustanowionych przez europejskie organizacje normalizacyjne lub – w przypadku ich braku – do norm krajowych, krajowych aprobat technicznych lub krajowych specyfikacji technicznych odnoszących się do projektowania, wyliczeń i realizacji robót oraz wykorzystania produktów – lub przez odesłanie do równoważnych regulacji.

Specyfikacje techniczne TIK są jednak często opracowywane przez inne organizacje zajmujące się opracowywaniem norm i nie należą do żadnej z kategorii norm i aprobat określonych w dyrektywach (...). Konieczne jest zatem wprowadzenie możliwości powoływania specyfikacji technicznych TIK w specyfikacjach technicznych towarzyszących zamówieniom publicznym, w celu reagowania na szybki rozwój w dziedzinie TIK, ułatwiania świadczenia usług transgranicznych, pobudzania konkurencji oraz promowania interoperacyjności i innowacyjności.

Zgodnie z art. 13 rozporządzenia na wniosek państwa członkowskiego albo z własnej inicjatywy Komisja może podjąć decyzję o identyfikacji specyfikacji technicznych TIK, które nie są normami krajowymi, europejskimi ani międzynarodowymi, lecz spełniają wymagania określone w załączniku II, i które mogą być powoływane w zamówieniach publicznych, w szczególności dla zapewnienia interoperacyjności. Specyfikacje techniczne TIK stanowią wspólne specyfikacje techniczne, o których mowa w dyrektywach ws. zamówień publicznych (art. 14 rozporządzenia).

Materiał: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/ EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12, ze zm.), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012R1025&from=PL>